

Talerens oprigtige Ønske, at *Forholdet til den sydlige Nabo* paa enhver Maade maatte blive godt. Han forstod, at man ikke kunde vente det samme venskabelige, næsten broderlige Forhold som mellem Danmark og det øvrige Norden, men han var overbevist om, at en nærmere Sammenslutning af de nordiske Lande, ogsaa paa det politiske Omraade, ikke vilde hindre, men snarere lette et godt Forhold til Tyskland, som gerne saa en stærk, selvbevidst nordisk Sammenslutning. — *Tilstanden i Nordslesvig* led aabenbart under, at man maaske nok teoretisk anerkendte begge Folkedeles Ligestilling, men i Praksis ikke viste fornøden Tillid og Storsyn. Man burde i Danmark være forsigtigere med sine Domme over Omvæltningen i Tyskland, der afgjort ikke havde nogen Tendens mod Norden, og over de Strømninger, der fulgte efter. Og man burde bidrage til, at den Mistro, der nu alt for stærkt karakteriserede Forholdene og hindrede en frugtbar Vekselvirkning, blev fjernet, ved at begge Folkedele fik lige Muligheder og Adgang til frit at udfolde deres Kræfter. Det vilde ogsaa være naturligt at indrømme denne Danmarks fattigste og fjernt fra det økonomiske Livs Knudepunkt beliggende Landsdel en friere Forbindelse med Nabolandet ved særlige Kontingenter, ved Toldlettelser eller sligt. — Paa *det økonomiske Omraade* havde Danmark gjort alt for lidt for Grænselandet. Der burde nu gennemføres Moratorium og nedsættes et nordslesvigsk Udvalg til sammen med Statens Repræsentanter at lægge Planer og udføre dem. Endvidere burde man i højere Grad tage Sigte paa at sikre Landmændene roligt Arbejde med Jorden og eventuelt Familiens Forkøbsret. Begge Folkedele skulde have Del i Udstykningsmulighederne efter deres Størrelse. Der maatte skaffes Arbejderne Adgang til Hjem med egen Have og Landarbejderne Jord til mindre Kreaturhold, og det vilde være ønskeligt, om Jordforbedringsarbejderne blev udvidet til Foranstaltninger som Ajlebeholdere, Siloanlæg og Hjælp til særlige Kulturer. Endvidere nævnte Taleren, at Handelsforholdene burde ordnes saaledes, at København ikke overalt blev Formidler, at der ved Tildeling af Valutabevillinger maatte tages Hensyn til Nordslesvigs særlige Tilknytninger til det tyske Marked, at Gældssanering og Rentesænkning her maatte være mere effektiv end i det øvrige Land, og at der burde træffes Hjelpeforanstaltninger for Ejere af Markhypoteker og for Marksparere.

Ved Forslagets 2. *Behandling* forelaa 52 Ændringsforslag, der alle var af mindre finansiel Betydning og alle havde faaet Tilslutning af hele Finansudvalget. Samtlige Ændringsforslag vedtoges uden Afstemning.